

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.336/2019/4.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Bajnok István bíró

A felperes:

Az alperes: I. rendű

II. rendű

III. rendű

Az I. rendű alperes képviselője: Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd

A III. rendű alperes képviselője: dr. Kiss Kamilla Dórákamarai
jogtanácsos

A per tárgya: szerződés részleges érvénytelenségének
megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Győri
Ítéltábla Pf.I.20.050/2019/4. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Székesfehérvári
Törvényszék 48.P.20.353/2017/29. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú ítélet felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezését - a perköltségre is kiterjedően - megváltoztatja, és a peres felek által 2008. június 18. napján kötött „Önálló zálogjogot alapító szerződés ingatlanra” megnevezésű szerződés 13. pontjának (iii) alpontjában szereplő általános szerződési feltétel „egyéb ok miatt” rendelkezése érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 42.700 (negyvenkétezer-hétszáz) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint 82.700 (nyolcvankétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és a II. rendű alperes mint zálogkötelezettek, illetve az I. rendű alperes mint zálogjogosult között 2008. június hó 18. napján „Önálló zálogjogot alapító szerződés ingatlanra” megnevezésű szerződés (a továbbiakban: zálogszerződés) jött létre a felperes mint adós és az I. rendű alperes mint hitelező között az ugyanezen a napon a felperes mint adós és az I. rendű alperes mint hitelező által kötött kölcsönszerződés biztosítékául.
- [2] A zálogszerződés 13. pontja - egyebek mellett - a következő rendelkezést tartalmazta:
„Felek megállapodnak abban, hogy az önálló zálogjogból való kielégítési jog megnyílik, amennyiben a Zálogjogosult vagy Zálogkötelezettek a jelen szerződést felmondják. A felmondás azonnali hatályú, amelynek következtében a Zálogjogosult kielégítési joga a felmondás közlését követő első napon megnyílik. A Zálogjogosult, illetőleg a Zálogkötelezettek felmondással akkor élhetnek, ha [...] (ii) ha a Zálogjogosult a Kölcsönszerződést az abban megjelölt bármely ok miatt felmondja, továbbá (iii) ha a zálogtárgy romlása (akár a zálogtárgy állagromlása, akár egyéb ok miatt a zálogfedezet értékének csökkenése) olyan mértékű, hogy az a biztosított követelésnek a zálogból való kielégítését veszélyezteti és a Zálogkötelezettek a Zálogjogosult felhívása ellenére a Zálogjogosult által megszabott megfelelő határidő alatt a zálogfedezetet a szükséges értékig nem egészítik ki.”
- [3] A per folyamatban léte alatt az I. rendű alperes és a III. rendű alperes között 2017. október hó 31. napján engedményezési szerződés jött létre, amely kiterjedt a zálogszerződés alapjául szolgáló szerződésre is.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [4] A felperes keresetében - egyebek mellett - a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209/A. § (2) bekezdésére, valamint a fogyasztóval kötött szerződésekben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással a zálogszerződés 13. pontjában foglalt kikötés tisztességtelenség miatti érvénytelenségének a megállapítását kérte.
- [5] Álláspontja szerint a szerződés 13. pontja indokolatlanul egyoldalú előnyt jelent a hitelező javára, miután a kölcsönkonstrukcióban a törlesztőrészlet korlátlan mértékű növekedésének a lehetősége rejlik, amely nyilvánvalóan összefüggésben van azzal, hogy a törlesztőrészlet folyamatos növekedésével újabb biztosíték nyújtási kötelezettséget írhat elő a pénzüintézet. A szerződési feltétel értelmezésére a fogyasztóval szerződő felet egyoldalúan jogosítja

fel.

- [6] Az I. és a III. rendű alperesek a felülvizsgálati kérelemmel érintett kereseti kérelem elutasítását kérték.
- [7] A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében - többek között - megállapította, hogy a perbeli zálogszerződés 13. pontjának (iii) alpontjában szereplő általános szerződési kikötésben foglalt „egyéb ok miatt” fordulat tisztességtelen, ezért érvénytelen.
- [9] Határozata indokolásában kifejtette, hogy a szerződés 13. pontjának támadott kikötése az rPtk. 260. § (2) bekezdésének, illetve 261. § (2) bekezdésének szövegezésétől eltérő, így annak tisztességtelensége az rPtk. 209. § (5) bekezdése alapján vizsgálható.
- [10] Az rPtk. 261. § (2) bekezdése csak a zálogtárgy állandóvá válásának esetét szabályozza, a perbeli zálogszerződés alapján viszont az ingatlanfedezet értékének bármilyen ok miatti csökkenése esetén a pénzintézet felhívására a felperes köteles a megszabott határidő alatt a zálogfedezetet a szükséges értékre kiegészíteni. A 13. pont (iii) alpontjában rögzített szerződési kikötés nem határozza meg az „egyéb ok” kategóriáját, így az a feleknek a szerződésből eredő jogait, illetőleg kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével indokolatlanul és egyoldalúan a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél, azaz a felperes hátrányára megállapító kikötés. Erre tekintettel az rPtk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen kikötésnek minősül, amely az rPtk. 209/A. § (2) bekezdése értelmében semmis.
- [11] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [8] pontban rögzített fellebbezett rendelkezését - az indokolás részbeni módosításával - helybenhagyta.
- [12] Az ítélet táblája rámutatott, a támadott kikötés nem a kölcsönszerződés, hanem a zálogszerződés része, ebből következően az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, a kölcsönszerződés felmondására vonatkozó rendelkezés a perben nem irányadó.
- [13] Kifejtette, önálló zálogjog esetén az rPtk. 269. § (2) bekezdése a felek részére feltétel nélküli felmondási jogot biztosít. A jogszabályi rendelkezésből fakadó - tartalma szerint általános - felmondási jog egyediesítő szabályozása, és a zálogjogosult felmondási joga gyakorlásának felmondási okokhoz kötése önmagában nem ellentétes a jogszabály céljával, emellett a fogyasztóra nézve a jogszabály tartalmához képest nem hátrányos, a jogszabályban meghatározotthoz képest a felmondási jog szűkítéseként értelmezhető.
- [14] Az rPtk. 269. § (2) bekezdése azonban nem azonnali hatályú felmondásról rendelkezik, hanem hat hónapos felmondási idővel biztosít a felek részére felmondási jogot azzal, hogy a felek ettől

eltérően is megállapodhatnak. A perbeli zálogszerződés támadott kikötése azonnali hatályú felmondási jogot biztosít a zálogjogosultnak, ami a zálogkötelezettre nézve nyilvánvalóan hátrányosabb, mint a felmondási időt biztosító rendes felmondási jog: a kielégítési jog azonnali megnyíltát, a zálogkötelezettség azonnali esedékességét eredményezi, a zálogkötelezett jogainak, érdekeinek akár részbeni megóvását elősegíteni hivatott felmondási idő biztosítása nélkül.

- [15] A zálogtárgy nem állagromlásból, hanem egyéb okból bekövetkező értékcsökkenése esetére az rPtk. 260. § (2) bekezdése és a 261. § (2) bekezdése nem teremt a zálogkötelezett számára fedezet kiegészítési kötelezettséget, a jogosult számára pedig nem biztosítja a kielégítési jog gyakorlásának lehetőségét. Azzal, hogy a perbeli kikötés az ún. egyéb okból bekövetkező értékcsökkenés esetére azonnali hatályú felmondási jogot enged, az rPtk. 261. § (2) bekezdésének keretein túllépve, a zálogkötelezett kötelezettségeit a jogszabályi rendelkezéshez képest szigorítva biztosít több jogot - az azonnali kielégítési jog gyakorlását - a zálogjogosult részére.
- [16] Amennyiben a kikötés az ún. egyéb okból bekövetkező értékcsökkenés esetére rendes felmondási jogot biztosítana a zálogjogosult részére, úgy az az rPtk. 269. § (2) bekezdésének diszpozitív rendelkezésével egyező szabályozásnak minősülne, hiszen rendes felmondással az önálló zálogjog bármely okból felmondható. Az azonnali hatályú felmondás, és ezzel együtt az azonnali kielégítési jog megnyílásának az ún. egyéb okból való lehetővé tétele azonban sem az rPtk. 269. § (2) bekezdésével, sem az rPtk. 261. § (2) bekezdésével nem áll összhangban, az abban foglaltakhoz képest a zálogkötelezett terhére hátrányosabb jogkövetkezmény alkalmazását teszi a zálogjogosult javára lehetővé.
- [17] Az ítéletábra mindezek alapján, és utalva az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-415/11. számú, az ún. Aziz ügyben kidolgozott „tisztességtelenségi teszt” alapján vizsgálandó körülményekre, megállapította, hogy a perbeli zálogszerződés 13. pontjának (iii) alpontjába foglalt rendelkezés a jogszabály tartalmától a fogyaszt hátrányára lényegesen és jelentősen eltér, a diszpozitív szabályozásnál kedvezőtlenebb helyzetbe hozza a fogyasztót, alkalmas a felek szerződésből eredő jogai és kötelezettségei közti egyensúly fogyasztó hátrányára való megbontására. Egyetértett ezért az elsőfokú bíróság döntésével, miszerint az az rPtk. 209. § (1) bekezdése szerint tisztességtelen, ekként az rPtk. 209/A. §. (2) bekezdése értelmében semmis.
- [18] Az ítéletábra kiemelte, a per tárgyát képező szerződéses rendelkezésnek nincs a szerződés értelmezésével kapcsolatos tartalma, ezért a kikötés tisztességtelenségét a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontja nem alapozza meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a perbeli zálogszerződés 13. pontja (iii) alpontjában szereplő „egyéb ok miatt” fordulat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem elutasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontjába, 260. §-ába, 261. § (1) és (2) bekezdésébe, 209. §-ába, 209/A. §-ába, 269. § (2) bekezdésébe, valamint a Korm. rendeletbe ütköző módon jogszabálysértő.
- [20] I. rendű alperes változatlan álláspontja szerint a támadott szerződési kikötés az rPtk. 261. §-ában, illetve 260. § (2) bekezdésében írtakkal egyezően került megfogalmazásra, így az rPtk. 209. § (5) bekezdése alapján a kikötés tisztességtelensége nem állapítható meg, továbbá érthető, világos, és nem biztosít egyoldalú előnyt az I. rendű alperes számára.
- [21] Előadta, tévedett a másodfokú bíróság, amikor úgy foglalt állást, hogy az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontja nem irányadó. Figyelemmel arra, hogy a felperes a zálogszerződéshez kapcsolódó kölcsönszerződés adósa, ezért a tisztességtelenség vizsgálatánál figyelembe kell venni a zálogszerződés rendelkezésein túlmenően a kölcsönszerződés rendelkezéseit is, hiszen csak így vizsgálható meg teljeskörűen az, hogy a vitatott szerződési rendelkezés tisztességtelen-e a felperesre nézve vagy sem.
- [22] Hivatkozott arra is, hogy az rPtk. 269. § (2) bekezdése diszpozitív rendelkezés, attól a felek eltérhettek, azonnali felmondási jogot is kiköthettek, figyelemmel az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontjára és az rPtk. 261. § (2) bekezdésében írtakra is. Álláspontjának alátámasztására hivatkozott a Kúria Gfv.VII.30.086/2018/14. számú, Gfv.VII.30.269/2018/8. számú és Pfv.V.21.467/2018/9. számú eseti döntéseire.
- [23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban hivatkozott okokból jogszabálysértőnek találta.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rPtk. 209. § szerződéskötéskori (5) bekezdése alapján elsőként azt vizsgálta, hogy a támadott kikötés a jogszabály előírásának megfelelően határozza-e meg a zálogfedezet értékének csökkenése esetére a zálogjogosultat megillető jogokat, így az egyáltalán tisztességtelennek minősülhet-e.
- [26] A Kúria egyetértett az eljárt bíróságok álláspontjával, miszerint perbeli zálogszerződés 13. pontja (iii) alpontjában szereplő szerződéses rendelkezésbe foglalt „egyéb ok” meghatározása érdemben

eltér a zálogjogra vonatkozó jogszabályi rendelkezésektől. Az rPtk. 261. § (2) bekezdése csak a zálogtárgy állagának romlása esetére, míg a 260. § (2) bekezdés csak a zálogtárgy tulajdonosnak (zálogkötelezettnek) felróható értékcsökkenése - és nem a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak szerint általában a zálogtárgy értékének csökkenése - esetére ír elő fedezetkiegészítési, illetve biztosítékadási kötelezettséget. Ezzel szemben a támadott kikötés általában bárkinek a magatartása miatti állagromlás, illetve a zálogtárgy bármilyen okra visszavezethető értékcsökkenése esetén kötelezi a zálogkötelezettet a zálogfedezet kiegészítésére, illetve annak elmulasztása esetén felmondási jogot biztosít a zálogjogosultnak. Ezért a támadott kikötés tisztességtelenségének érdemi vizsgálatát az rPtk. 209. § (5) bekezdése nem zárja ki. A jogerős ítéletben foglaltaktól eltérően azonban azt a Kúria az alábbiak szerint nem találta tisztességtelennek.

- [27] Helytállón hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy a támadott kikötés tisztességtelenségének vizsgálata során - a jogerős ítéletben kifejtett állásponttól eltérően - nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy a felperes nem csak zálogkötelezett, hanem egyúttal a zálogjoggal biztosított kölcsönszerződés adósa (személyes adós) is. A jogerős ítéletben is hivatkozott, az EUB C-415/11. számú ügyben hozott ítéletében kifejtett ún. „tisztességtelenségi tesztet”, elsődlegesen annak vizsgálatát, hogy a felek megállapodása hiányában irányadó nemzeti szabályok elemzése alapján a kikötés a hatályos nemzeti jogban szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozza-e a fogyasztót, az adott esetben nem csak a zálogjogviszonyból, hanem a kölcsönjogviszonyból eredő jogosultságok és kötelezettségek alapján értékelve kell elvégezni.
- [28] Ezt támasztja alá az is, hogy a felek a zálogszerződés 1. pontjában kifejezetten rendelkeztek arról, hogy a zálogszerződés a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képezi, a zálogszerződés 18. pontjában pedig rögzítették, hogy az önálló zálogjogot a kölcsönszerződés alapján fennálló követelés biztosítékaul létesítették. A 13. ii) pont azt is tartalmazza, hogy a zálogjogosult a zálogszerződést felmondhatja abban az esetben is, ha a kölcsönszerződést az abban megjelölt bármely ok miatt felmondja. A kölcsönszerződés VII.1. pontja akként rendelkezik, hogy a bank a kölcsönszerződést jogosult azonnali hatállyal felmondani többek között abban az esetben is, ha az rPtk. 525. §-ában felsorolt bármely ok bekövetkezett.
- [29] Az rPtk. 209. § (2) bekezdése alapján ezért jelentőséget kell tulajdonítani annak, hogy az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontja - a kölcsönszerződés szabályai között - azonnali hatályú felmondási jogot biztosít a hitelezőnek, ha a kölcsönre nyújtott biztosíték értéke jelentősen csökkent, és azt az adós a hitelező felszólítására nem egészíti ki. Tehát mind a kölcsönszerződésre vonatkozó, diszpozitív szabályozás, mind a peres felek közötti

kölcsönszerződés kifejezett rendelkezése szerint azonnali hatállyal felmondható a kölcsönszerződés nem állagromlás miatti, hanem „egyéb okból” bekövetkező jelentős értékcsökkenés esetén is, ami a zálogszerződés felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képező rendelkezése értelmében a zálogszerződés felmondásának alapjául szolgál.

- [30] A perbeli zálogszerződés tehát az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, diszpozitív jogszabályi rendelkezésnek megfelelően és a felek közötti kölcsönszerződéssel összhangban rögzíti, hogy az I. rendű alperes nem csak állagromlás miatti, hanem a zálogtárgy értékének egyéb okból való, a biztosított követelés kielégítését veszélyeztető mértékű csökkenése esetén is jogosult eredménytelen felszólítás esetén a zálogszerződés azonnali hatályú felmondására.
- [31] Helytállón - egyebekben a jogerős ítéletben írtakkal egyezően - hivatkozott az I. rendű alperes arra is, hogy önálló zálogjog esetén az rPtk. 269. § (2) bekezdése csak a felek eltérő megállapodása hiányában ír elő hat hónapos felmondási időt. Az ítélőtábla ezért nem is állapított meg jogszabályba ütközést. Ha a felek a diszpozitív jogszabályi rendelkezéstől eltérnek, az eltérő kikötés tisztességtelensége vizsgálható [2/2012. (XII. 10.) PK vélemény 3. pont]. Önálló zálogjog esetében a diszpozitív törvényi szabályozás azért köti a kielégítési jog gyakorlását a zálogjog felmondásához, mert az önálló zálogjog személyes követelés nélkül is alapítható. Ha az önálló zálogjogot személyes követelés nélkül, vagyis nem biztosítéki céllal alapítják, akkor értelemszerűen nincs olyan követelés, amelynek esedékessé válásához (mint feltételhez) kapcsolható az önálló zálogjogból való kielégítés jogának megnyílta. A gyakorlatban azonban az önálló zálogjogot jellemzően biztosítéki céllal, vagyis személyes követelés biztosítékaul alapítják, ahogy ez a jelen esetben is történt. Ebben az esetben nincs akadálya annak, hogy a felek úgy állapodjanak meg, hogy a biztosított személyes követelés esedékessé válásával nyílik meg a zálogjogból való kielégítés joga, ahogy ez a járulékos zálogjog esetében is történik. Nincs akadálya annak sem, hogy a felek a kielégítési jog gyakorlását biztosítéki célú önálló zálogjog esetében is felmondáshoz kössék, de úgy állapodjanak meg, hogy a biztosított, személyes követelés esedékessé válásával (adott esetben a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondásával) nyílik meg a zálogjog felmondásának a joga. Kölcsönszerződés biztosítékaul alapított, járulékos zálogjog esetén nyilvánvaló, hogy a kölcsönszerződés felmondása és a kielégítési jog gyakorlása szorosan összekapcsolódik: a kölcsönszerződés - adott esetben azonnali hatályú - felmondásával esedékessé válik a kölcsön visszafizetésére vonatkozó követelés, és az adós nemteljesítése, illetve késedelme esetén megnyílik a zálogjogosult kielégítési joga. Nem tekinthető ezért tisztességtelennek az a szerződési kikötés, amely a biztosítéki céllal alapított önálló zálogjog azonnali hatályú felmondását teszi lehetővé olyan okból, amely

miatt - a kölcsönjogviszonyra vonatkozó diszpozitív szabályozás, illetve a felek közötti kölcsönszerződés szerint - a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondására is sor kerülhet.

- [32] Az I. rendű alperes helytállóan utalt arra felülvizsgálati kérelmében, hogy a Kúria a perbeli zálogszerződés vitatott kikötésével szó szerint megegyező szerződéses feltétel tisztességtelenségét a Gfv.VII.30.086/2018/14., a Gfv.VII.30.269/2018/8., illetve a Pfv.V.21.467/2018/9. számú határozataiban már vizsgálta, és a kikötés tisztességtelenségét nem találta megállapíthatónak. A megjelölt határozatokban kifejtett álláspontját a Kúria a jelen ügyben is fenntartja. A Kúria a hivatkozott határozatokban is jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felek a közöttük létrejött kölcsönszerződés biztosítékként alapítottak önálló zálogjogot, és a zálogkötelezett egyben személyes kötelezett is volt. A jelen ügy annyiban tér el a hivatkozott határozatoktól, hogy az ítélet tábla a felmondási időre is hangsúlyt helyezett, vagyis arra is tekintettel tartotta a támadott kikötést tisztességtelennek, hogy az azonnali hatályú felmondási jogot biztosított a zálogjog jogosultak az önálló zálogjogra vonatkozó, diszpozitív szabályozás szerinti hat hónapos felmondási időhöz képest. Az ítélet tábla azonban - a fentebb írtak szerint - tévesen nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az adott jogviszonyban a személyi és a dologi kötelezett azonos személy.
- [33] A Kúria rögzíti, nem volt érdemben vizsgálható a perbeli kikötés - az egyébként pontos jogszabályhely megjelölése nélkül felhívott - Korm. rendeletbe ütközése, mert annak 1. § (1) bekezdés a) pontja alapján alapuló tisztességtelenségét a jogerős ítélet nem állapította meg.
- [34] Mindezekre tekintettel a Kúria az rPp. 275. § (3) bekezdés alapján a rendelkező rész szerint határozott.

Záró rész

- [35] Az eredményes felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felperes és az I. rendű alperes vonatkozásában megváltozott az elsőfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztesség aránya, amit a Kúria így közel azonos arányúnak ítélt meg. Ennek megfelelően az rPp. 81. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes köteles megfizetni a felperes által előlegezett 36.000 forint kereseti illeték felét a felperes részére, míg ezt meghaladóan az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik. A másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban az I. rendű alperes pernyertességére tekintettel az rPp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles az I. rendű alperes - előlegezett eljárási illetékből, és jogi képviselési munkadíjból álló - teljes perköltségének a megfizetésére (a másodfokú perköltségbe az elsőfokú perköltség ítéleti beszámításával). Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló

32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján az áfát is tartalmazó 12.700-12.700 forintban határozta meg.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. augusztus 31.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró, Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő